

عنوان مقاله:

مطالعه میزان آلودگی ماهیان سیم (Abramis brama (Berg, ۱۹۰۵) رودخانه سیاه درویشان استان گیلان به سستود Ligula intestinalis (Linnaeus, ۱۷۵۸) و بررسی تنوع مولکولی آنها با استفاده از ارزیابی ناحیه ریبوزومی ITS۲

محل انتشار:

فصلنامه فیزیولوژی و بیوتکنولوژی آبزیان، دوره 11، شماره 4 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عماد احمدی آرا - استادیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تخصصی فناوری های نوین آمل، آمل، ایران

علی نیک پی - استادیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تخصصی فناوری های نوین آمل، آمل، ایران

خلاصه مقاله:

۱۷۵۸ (Linnaeus, Ligula intestinalis) یکی از شایع ترین انگل های ماهیان آب شیرین است. این مطالعه با هدف بررسی آلودگی احتمالی ماهیان سیم (Abramis brama) در رودخانه سیاه درویشان به سستود intestinalis L. و ویژگی های ریخت شناسی و مولکولی آنها انجام شد. تعداد ۷۵ قطعه ماهی پس از کالبدگشایی، تمام بخش های محوطه شکمی آنها از نظر وجود آلودگی به PCR و سبب شناسی مورفومتریک انگل های جدا شده مورد بررسی قرار گرفت. در مرحله بعد تایید تشخیص قطعی جنس و گونه نمونه های انگلی توسط کلیدهای شناسایی انجام شد. برای بررسی مولکولی، تعدادی از نمونه ها در دمای ۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری شدند. سپس بررسی های مولکولی از ۱۰ پلوسرکوئید به دست آمده از ۱۰ ماهی با بررسی ITS۲ انجام شد. از ۷۵ قطعه ماهی تهیه شده ۱۸ قطعه (۲۴ درصد) آلوده به intestinalis L. بود. در این بررسی کمترین، میانگین و بیشترین اندازه پلوسرکوئیدهای جدا شده به ترتیب ۰.۸، ۲۶ و ۷۴ سانتی متر بود. تعیین توالی ژن ITS۲ ن جدایه های intestinalis L. با نمونه های بانک جهانی ژن نشان داد که این جدایه ها در میزبان های مختلف و بر اساس مقایسه لکوس ژن ITS۲ تفاوت های ژنتیکی هستند و حضور گونه های وابسته به میزبان در جنس Ligula محتمل است.

کلمات کلیدی:

Ligula intestinalis, ITS۲, سیاه درویشان, گیلان, PCR

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1956390>

